

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 13.08.1981, sp. zn. 4 Tz 42/81, ECLI:CZ:NS:1981:4.TZ.42.1981.1

Číslo: 24/1982

Právní věta: Pre stav všeobecného nebezpečnosti v zmysle § 180 odst. 1 Tr. zák. sa vyžaduje, aby z konania páchatela (§ 89 odst. 2 tr. zák.) bezprostredne hrozilo konkrétne nebezpečnost smrti alebo těžkej ujmy na zdraví väčšiemu počtu ľudí alebo nebezpečnost vzniku škody veľkého rozsahu na cudzom majetku. Takýto stav nespôsobuje bez ďalšieho konanie spočívajúce v zanedbaní pedagogického dozoru po určitý čas nad skupinou žiakov ZDŠ ovládajúcich plávanie pri plaveckom výcviku v bazéne určenom pre plavcov.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 13.08.1981

Spisová značka: 4 Tz 42/81

Číslo rozhodnutí: 24

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Obecné ohrožení

Předpisy: 140/1961 Sb. § 89 odst. 2
§ 180 odst. 1
§ 209a odst. 1
§ 224

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbirkový text rozhodnutí:

Č. 24/1982 sb. rozh.

Pre stav všeobecného nebezpečnosti v zmysle § 180 odst. 1 Tr. zák. sa vyžaduje, aby z konania páchatela (§ 89 odst. 2 tr. zák.) bezprostredne hrozilo konkrétne nebezpečnost smrti alebo těžkej ujmy na zdraví väčšiemu počtu ľudí alebo nebezpečnost vzniku škody veľkého rozsahu na cudzom majetku.

Takýto stav nespôsobuje bez ďalšieho konanie spočívajúce v zanedbaní pedagogického dozoru po určitý čas nad skupinou žiakov ZDŠ ovládajúcich plávanie pri plaveckom výcviku v bazéne určenom pre plavcov.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 13. 8. 1981 sp. zn. 4 [Tz 42/81](#).)

Rozsudok Okresného súdu v Martine z 25. novembra 1980 sp. zn. 4 T 173/80 bol obvinený O. P. uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 odst. 1, 2 Tr. zák. na skutkovom základe, že 29. mája 1980 asi o 9.20 hod. v Martine v krytej plavárni, hoci bol určený vykonávať pedagogický dozor nad skupinou ôsmich žiakov VI. ročníka ZDŠ – plavcov, ktorí vykonávali plavecký výcvik v bazéne pre plavcov, opustil zverenú skupinu a odplával na druhý koniec bazénu; v čase jeho neprítomnosti sa 13-ročný žiak R. K. potopil a ostal ležať na dne bazénu. Z vody bol vytiahnutý neskoro, keď sa už nachádzal v stave klinickej smrti, v dôsledku čoho napriek lekárskej starostlivosti 2. júna 1980 zomrel. Za tento trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody, výkon ktorého mu bol po prijatí spoločenskej záruky, ponúknutej ROH pri ZDŠ v Martine podmienienečne odložený na skúšobnú dobu štyroch rokov.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe odvolaní okresného prokurátora a obvineného rozsudkom z 12. februára 1981 sp. zn. 6 To 32/81 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v výroku o treste a uložil nový miernejší podmienienny trest odňatia slobody s prihliadnutím na záruku uvedenej spoločenskej organizácie.

Najvyšší súd SSR na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v neprospech obvineného O. P., zrušil rozhodnutia súdov oboch stupňov pre neúplné zistenie skutkového stavu a vec vrátil okresnému prokurátorovi v Martine na nové konanie a rozhodnutie.

Z odôvodnenia:

K námietke uvedenej v sťažnosti pre porušenie zákona, že zanedbaním pedagogického dozoru na skupinou žiakov ZDŠ pri plaveckom výcviku v plaveckom bazéne došlo k vzniku nebezpečenstva smrti, prípadne ťažkej ujmy na zdraví aj u ďalších žiakov, teda k vzniku všeobecného nebezpečenstva v zmysle § 180 odst. 1 Tr. zák., Najvyšší súd SSR uviedol:

Nemožno súhlasiť s názorom sťažovateľa, že obvinený vydal do nebezpečenstva smrti alebo ťažkej ujmy na zdraví aj ďalších maloletých žiakov, nad ktorými nevykonával v kritickom čase pedagogický dozor a ani týmto dozorom počas svojej neprítomnosti u zverenej skupiny žiakov nikoho nepoveril, čím mal naplniť znaky trestného činu všeobecného ohrozenia podľa § 180 odst. 1, 2 písm. a), b), odst. 3 písm. b) Tr. zák. Konaním, ktoré vyvoláva všeobecné nebezpečenstvo v zmysle § 180 odst. 1 Tr. zák., nie je akékoľvek konanie, ktorým sa môže ľuďom spôsobiť smrť alebo ťažká ujma na zdraví alebo na cudzom majetku škoda veľkého rozsahu. Zákonodarca určuje, že to musí byť konanie všeobecne nebezpečné, ktoré uvádza ustanovenie § 179 odst. 1 alinea prvá Tr. zák., teda také, z ktorého bezprostredne hrozia konkrétne všeobecne nebezpečné následky. Takým konaním je napríklad spôsobenie požiaru, povodne, škodlivého účinku výbušnín, plynu, elektriny alebo iných podobne nebezpečných látok alebo síl. Konanie obvineného nemožno porovnať ani len sčasti s naznačenými spôsobmi spáchania uvedeného trestného činu. Treba pripomenúť, že obvinený zanedbal splnenie svojich povinností pedagóga v situácii, z ktorej vzhľadom na plavecké schopnosti zverených žiakov plavcov, pokiaľ neprekročili rámec metodiky výcviku, nehrozilo nebezpečenstvo všeobecného rázu, ktoré by mohlo pôsobiť súčasne na všetkých alebo väčšinu z nich a malo by obdobný charakter ako živelná pohroma či deštruktívny účinok chemických alebo iných prostriedkov. Preto neprichádza do úvahy naznačené právne posúdenie skutku.

Ďalej Najvyšší súd SSR nariadil doplniť dokazovanie z toho hľadiska, či konaním obvineného neboli naplnené znaky trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 Tr. zák.